

ἑπονητὴν ἄρα

Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν.

συνετόν τε γὰρ ποιεῖ, κἂν ῥάθυμος ἦ τὸ πρῖν· καὶ ἀνδρεῖον,
 ἢ λέλεκται, τὸν ἄτολμον, ὥσπερ οἱ τὰ ξύλα πυρακτοῦντες
 ἐκ μαλακῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσι. δωρητικὸς δὲ καὶ ἀπαλὸς 5
 καὶ μεγαλόφρων γίνεται πᾶς ἐραστής, κἂν γλίσχρος ἦ
 πρότερον, τῆς μικρολογίας καὶ φιλαργυρίας δίκην σιδήρου C
 διὰ πυρὸς ἀνιεμένης· ὥστε χαίρειν τοῖς ἐρωμένοις δι-
 δόντας, ὡς παρ' ἐτέρων οὐ χαίρουσιν αὐτοὶ λαμβάνοντες.
 ἴστε γὰρ δήπου, ὡς Ἀνύτῳ <τῷ> Ἀνθεμίωνος, ἐρῶντι 10
 μὲν Ἀλκιβιάδου ξένους δ' ἐστιῶντι φιλοτίμως καὶ λαμ-
 πρῶς, ἐπεκώμασεν ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς
 τραπέζης εἰς ἡμισυ τῶν ἐκπωμάτων ἀπῆλθεν· ἀχθο-
 μένων δὲ τῶν ξένων καὶ λεγόντων ἕβριστικῶς σοι κέχρη-
 ται καὶ ὑπερηφάνως τὸ μειράκιον, ἑφιλανθρώπως μὲν 15
 οὖν ὁ Ἄνυτος εἶπε· πάντα γὰρ ἐξῆν αὐτῷ λαβεῖν, ὁ δὲ
 κἄμοι τοσαῦτα καταλέλοιπεν." (18.) Ἡσθεῖς οὖν ὁ
 Ζεύξιππος ὧ Ἡράκλεις εἶπεν, ὡς ὀλίγου διελύσατο D
 πρὸς Ἄνυτον τὴν ἀπὸ Σωκράτους καὶ φιλοσοφίας πατρι-
 κὴν ἐχθραν, εἰ πρῶτος ἦν οὕτω περὶ ἔρωτα καὶ γενναῖος.²⁰
 εἶεν εἶπεν ὁ πατήρ· ἐκ δὲ δυσκόλων καὶ σκυθρωπῶν
 τοῖς συνοῦσιν οὐ ποιεῖ φιλανθρωποτέρους καὶ ἠδίους;
 αἰθομένου γὰρ ἑπυρὸς γεραρότερον οἶκον <ἔστιν> ἑιδέ-
 σθαι καὶ ἄνθρωπον ὡς ἔοικε φαιδρότερον ὑπὸ τῆς ἐρωτικῆς